

matikken meget stærkt, og for det andet glemte ministeren at spørge Center for Menneskerettigheder, og de anbefalede ganske klart, at det kommer ind i lovforslaget.

Alle siger til os, at det ikke betyder så meget, men hvad har man så imod, at det kommer ind, når centeret anbefaler det? Godt nok skal ministeren orienteres og har ret til at gribe ind på enkeltområder, men lad os dog få det ind, så vi er helt sikre på, at der ikke vil ske noget. Det er det, der har været vores ærinde.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Sagen er, at der allerede er taget hånd om spørgsmålet. Man må ikke diskriminere, og jeg synes i øvrigt også, forslaget er udtryk for en underlig mistillid til dem, der skal aftale kriterierne.

Sagen er jo, at det er kommunen, boligorganisationen og lejerne, der skal blive enige om, hvilke kriterier der skal gælde. De vil jo være forskellige, alt efter hvilke problemer der er i det lokale område, og beslutningerne bliver sendt ind til ministeriet, hvor vi selvfølgelig vil påse, at der ikke sker nogen ulovligheder, og at man ikke overskrider reglerne om diskrimination. Vi har altså allerede taget hånd om det.

Når det er sagt, vil jeg gerne kvittere for hr. Carsten Hansens udmelding om, at man så sandelig støtter denne del af lovforslaget. Jeg synes, det er ualmindelig positivt, at hr. Carsten Hansen fremhæver, at der er elementer i L 70, som man faktisk sætter pris på og synes er fremskridt.

Så vil jeg også sige, at jeg synes, det er ...

Første næstformand (Svend Auken):

Det bliver i næste omgang. Så er det hr. Carsten Hansen – nej. Så synes jeg, jeg vil give ministeren mulighed for at svare færdig, men det er kun, fordi det er ministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil bare sige, at jeg synes, det er herligt, at hr. Carsten Hansen forventer, at der vil være massiv interesse for at købe sin almene lejlighed, for det synes jeg er et fremskridt, om noget er.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg forstår ikke rigtig ministerens måde at nedgøre problemet på, for sådan hører jeg det.

Der er en verden til forskel, for når vi taler om fleksibel udlejning, har vi at gøre med mennesker, som *skal* tilbydes en anden bolig. Her er der tale om, jævnfør lovforslaget, som ministeren har fremsat, at det kan besluttes, at hvis man har en lav indkomst eller er uden for arbejdsmarkedet, kan man nægtes retten til at købe en bolig. Det er lige nøjagtig her, forskellen ligger, og vi synes, det er en meget alvorlig ting, fordi det giver store muligheder for, at diskriminationen kan blomstre rundt omkring.

Derfor undrer jeg mig over, at ministeren ikke kan se, at det ville være en meget, meget god håndsrækning – også til dem, der skal tage beslutningerne – at give dem denne rettesnor og sige: Nu skal I altså passe på, for her er der en stor mulighed for diskrimination.

Jeg fatter ikke, at ministeren ikke kan se, at det er rigtigt at vedtage ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der er på ingen måde tale om, at jeg nedgør problemstillingen, jeg tager tværtimod hånd om den. Jeg sørger for, at det bliver fulgt nøje, hvilke kriterier der bliver aftalt ude omkring, og skulle der være tegn på, at der sker noget, som ikke overholder gældende lovgivning, vil vi naturligvis tage fat om det fra ministeriets side.

Men hvem er det dog, der skulle være interesseret i at diskriminere? Hvad er det for nogle forestillinger, Socialdemokraterne har om, at man ude lokalt – kommunen, boligorganisationen og lejerne – vil tænke store tanker om, hvordan man kan udelukke nogle til fordel for nogle andre og kan diskriminere? Jeg forstår simpelt hen ikke tankegangen.

Så må jeg bare sige endnu en gang, at hvis ændringsforslaget blev vedtaget, ville det i den grad være et brud på den måde, vi normalt lovgiver på, og det synes jeg vil være helt forkert at åbne op for.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Vi erkender da klart, at vores ændringsforslag ikke redder hele verden, men vi erkender lige så klart, at det, der om lidt bliver vedtaget med regeringspartierne og Dansk Folkepartis stemmeflertal, er tæt på grænsen af noget, der kan føre til diskrimination.

Jeg mistænker ingen for at ville gøre det med fuld viden om, at man diskriminerer. Men jeg tror, man meget nemt kommer til at overskride